

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1896-1898. L 84:1 - 118

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1



282.

Landshövdingen. d. 10. 78.

Stora värd!

Jag minner just nu hvar från
Högskolehuset och från du ditt brev.

Den följande är en rätt grund af att
föra uti en högskolehuset, och jag
vetar väl jag varit uti en högskolehuset
utöver ett brev. Det hänger jag för öfrigt
mycket efter, men jag tror knappast
jag kan. Alla krafter ha ju heller
ut till det, som naturligt varit för
en högre och yttre mer, utän jag
kan varit icke till.

Jag uttar, att det kommer att gå
så med Betty och mig, att hon finner
sig till och för mig något ångsmer-
struck som i samman. De får han
väl se, starkare, att du g. kan vara
of med henne, och jag tänker att
den kommer en god hjälp. Jag tänker
du får resignera till att vara ett
hertig och en känd för henne nu
en tid framåt. Det skall mig gå bra
i hängslen. Du skall bara hålla dig
och, att hon älskar mig i grunden, så
du inte blir rädd för henne. Jag tror
nämligen på att du skall förälska
även till lifet. Jag håller i Hög-
mann att hennes far var så guds,

måga om att ha en
dansk mottagning till
staden. Jag får väl ha flera
händer om jag kan göra
något. Men och Thiele hade
hållit föresatt mig så älskbara
och vackra. Thiele var ingu-
netiskt så begärligt öfver sin
utseende, han verkar var den
finn och icke tilligert och att
mycket. Th. Altheide säger
alltid hvad han kan säga.
Thales skänker och Boyer
vara båda otroligt snälla,
mycket iakttagande för att
bättre skall det för den

A. Harg ett öde. *Salve Klamm*
var mjöls med allt utom den
avanta medelmannen. Den
toges ner för långt.

Ja det blir nog många
avdringar innan allt blir
hälsigt, men nu är
jag mig ha hört nog väl,
om det jag helar något,
nu och jag tänker att
jag ska kunna reda mig
gjäft.

Att alla människor i
Styrelsen var goda
liga med mig behöves
jag nog g. saga -

Jag någ öde infertilitet -
alla uttänningen i Styrelsen
damm. Den är ett problem.
Den är en öfverarbete
fortfarande. Jag tror aldrig
att tablan verkar så oöppnad
behovsligt på mig.

Det var något som
Anders i skinnheten, verkligt
ger en hel värld att spela
och vara minuter som
kan öfver mig. Det var
och något säkert som
vikt i samtliga genomgående
teknik. En av amerikanska
som heter Staricae ett stort
namn, tror du ?

Adån längtade jag mycket
efter dig. Jag längtade
efter att jag behöva synas-
bit, bitarinnigt till med
dig. Men, det är synd att
konliga dig till arbeta.
Jag har nog varit mycket
sysselsatt med dig i samman.
Men vad kunde jag
göra.
Det är den skilnaden till den andra
konst som jag vill uttrycka till det
att jag eller till den. Den vill
dela sig i delar. Detta jag
vi träffas är det nog. Men den
vi ha vänta ut i världen -
då jag med jag varit med,
Detta det är jag till det som
måttningen och jag till det som
M. G. den andra

men det är kanske det viktigast.
Det är naturligt att säga.
Det är naturligt att säga att detta
säg du kan uttrycka uttrycken på
dig, men jag vill säga att jag
avser att ha det dig. Jag har
helt mycket nytta af dig, det är
närvarande och det kan jag säga
människan ögon, det kan det
itt mycket bra för den. Men mig
gjäll jag är jag helt enkelt
tråkigt af dig många gånger, men
jag gjäll är verkligen nu att jag
helt begrepp. Jag gjäll jag den
den ha till det eller tråkigt men, det är
att begrepp, som jag finner till den

hvar en arbetstid är gjord. Jag tror, att
jag nog kunde vara psykologiskt in-
tressad i dessa slagor af koncentrations-
tim på i stunda mål. Jag observerade
mig själv i natt, då jag gick klammor
och talade om mig och hur jag och
allt tämligen enkelt på kontoret. Jag var
alldela död för det. Ungenting i detta
besvar mig utom att jag är bara bara
dies stund. Men kan jag inte en gång
aflyga för att göra oer. Ja, i många
skall det dröjas på allra med det
göra slutet.

Jag kunde ha mycket att berätta
men det får väl vara till och
tinder. P. Alberti och jag talade